

[Nør Christensen]

stedet for opmuntre via folketinget til, at man styrker politiets arbejdsmuligheder.

Må jeg i øvrigt bruge et kort øjeblik på at fremhæve, at vi i CD har givet en anvisning på, hvordan man delvis kunne løse problemet med isolation og varetægtsfængsling. Vi har tidligere foreslået et såkaldt dobbeltfradrag i eventuel senere ikendt straf. Det vil sige, at vi fastsætter en eller anden grænse, og skal en person varetægtsfængsles eller isoleres ud over denne grænse, som måtte blive fastsat, skulle den pågældende have afskrevet én dags afsoning med to dage. Skulle varetægtsfængslingen eller isolationen strække sig over en længere periode, er vi villige til at overveje yderligere fradragsordninger, men det kan man selvfølgelig drøfte i udvalget. I hvert fald vil vores ordfører, fru Birgith Mogensen, givet følge dette op.

Jeg vil gerne have lov til indtrængende at opfordre hr. Bernhard Baunsgaard til at vurdere dette meget nøje. Det har tidligere været nævnt for hr. Bernhard Baunsgaard, men er ikke hidtil kommenteret.

Jeg indledte med at fremhæve, at hr. Bernhard Baunsgaard givet arbejder ud fra gode motiver, og så skyldes det ikke mindst, at hr. Bernhard Baunsgaard også i bemærkningerne fremhæver, at der er uenighed om skadevirkningerne af varetægtsfængsling og isolation, altså at der ikke er opnået den fornødne enighed derom.

Det beslutningsforslag, som socialdemokratiet har fremsat, kan vist enhver tilslutte sig. Hvem vil ikke være med til, at afskaffe enhver form for vold eller i hvert fald forebygge vold, eller, hvis den har fundet sted, da medvirke til en hurtig og effektiv retsfulgning? Det vil naturligvis alle. Men et beslutningsforslag som det vil naturligvis koste mange penge, og det er der jo ikke til rådighed i øjeblikket.

Derfor kunne der måske være grund til at fremhæve forslag, som ikke koster penge, og som vil være med til at begrænse det offentlige udgifter. Jeg tænker her på beslutningsforslagets pkt. 1 d, der beskæftiger sig med beværterlovgivningen. Jeg tror, at der rundt omkring i landet sidder mange folk og behandler beværtersager, som fortvivlet river de sidste hårrester af, når de mere eller mindre tvinges til at give en eller anden bevilgning. Når jeg siger mere eller mindre tvinges, mener jeg dermed, at landsbevillingsnævnet i

al for høj grad underkender de lokale skøn. Måske er den centrale bedømmelse ikke hensigtsmæssig, og jeg tror, at man under det forestående udvalgsarbejde skal vurdere meget nøje, om man ikke kan afskaffe eller stærkt begrænse landsbevillingsnævnets afgørelser i sager, hvor de går imod de lokales skøn. På den måde vil man også kunne bidrage til at bringe større overensstemmelse i beværtersagerne med de lokale samfunds ønsker, idet enhver må erkende, at der er stor forskel på Vesterbro i København og eksempelvis Thyholm kommune.

Der er også grund til at fremhæve andre ting. Man skærper i øjeblikket reglerne rundt omkring i politikredsene over for idrætsforeningernes arrangementer og håndhæver dem strengt, selv om der ved disse arrangementer – det gælder i hvert fald en enkelt idrætsforening, som har henvendt sig til mig – ikke har været det mindste tegn på uro.

Jeg vil gerne fremhæve en anden årsag, som efter vores opfattelse er med til at forøge volden. Det er den stigende videovold. De af os, som har gjort sig den ulejlighed at se videofilm omhandlende vold, vil vist blankt erkende, at mere rå, brutal og vammel vold kan menneskets hjerne umuligt udtænke. En så detaljeret beskrivelse, som vi udsættes for gennem videovold, virker ikke begrænsende på volden.

En ting til: den skrevne presse har gennem de senere år mere og mere detaljeret skrevet om de store voldssager i detaljer. Når man læser disse sager, kommer man til en erkendelse, der siger, at man udmærket godt kan forstå, at svage sjæle har overordentlig svært ved at stå distancen. Derfor tillader jeg mig at henvende mig til pressen om, at man af medmenneskelige grunde undlader disse nærgående detaljer og ser bort fra, at oplagstallene måske vil falde for en tid.

Jeg vil gerne citere fra Dansk Politiforbunds blad af 15. januar 1984, side 12–13, hvor man skriver, at situationen i dag kan gøres således op, kort og noget provokerende. Jeg citerer:

»De lovlydige føler sig – stærkt hjulpet af mediernes oppustning af referaterne af begået kriminalitet – utrygge.«

Det er en sandhed, som helt givet må tages med, når man skal vurdere disse ting.

Jeg vil gerne lige komme med en enkelt bemærkning til SFs ordfører, der anvendte